

SỐ 628

KINH VỊ TẶNG HỮU CHÁNH PHÁP

Hán dịch: Đời Triệu Tống, Đại sư Pháp Thiên.

QUYỂN 1

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Phật cùng một vạn hai ngàn năm trăm vị đại Bì-sô ở nơi núi Thấu Phong thuộc thành Vương xá. Lúc đó có tám vạn bốn ngàn vị Đại Bồ-tát từ các cõi Phật cũng đến pháp hội. Các Đại Bồ-tát ấy đều là những vị đại trí tuệ, chứng đắc Đại tổng trì, có biện tài vô ngại, đều chứng pháp Nhẫn vô sinh, nhập vào môn trí tổng trì của Tam-ma-địa, hiểu biết rất rõ về sở thích của các chúng sinh, giảng nói rành mạch về pháp yếu và y như pháp được giải thoát.

Lại có bốn Đại Thiên vương, trời Đế Thích, chủ cõi Ta-bà là Đại phạm Thiên vương cùng vô lượng trăm ngàn Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Ca-lâu-la, Khẩn-na-la, Ma-hầu-la-già, Nhân phi nhân... cũng đều đến pháp hội.

Lúc ấy, còn có Đại Bồ-tát tên Diệu Cát Tường cùng với hai mươi lăm vị Đại Bồ-tát ở bên triền núi kia. Tên của các vị là Đại Bồ-tát Long Cát Tường, Đại Bồ-tát Long Thọ, Đại Bồ-tát Cát Tường Sinh, Đại Bồ-tát Cát Tường Tạng, Đại Bồ-tát Tối Thượng Liên Hoa Cát Tường, Đại Bồ-tát Liên Hoa Cát Tường Sinh, Đại Bồ-tát Trì Thế, Đại Bồ-tát Trì Địa, Đại Bồ-tát Bảo Thủ, Đại Bồ-tát Bảo Ấn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thủ, Đại Bồ-tát Sư Tử Ý, Đại Bồ-tát Sư Tử Vô Úy Âm, Đại Bồ-tát Hư Không Tạng, Đại Bồ-tát Bình Đẳng Tâm Chuyển Pháp Luân, Đại Bồ-tát Liễu Biệt Nhất Thiết Cú Nghĩa Đại Biện, Đại Bồ-tát Biện Tích, Đại Bồ-tát Hải Ý, Đại Bồ-tát Diệu Cao Vương, Đại Bồ-tát Ái Kiến, Đại Bồ-tát Hỷ Vương, Đại Bồ-tát Vô Biên Thị, Đại Bồ-tát Vô Biên Tác Hạnh, Đại Bồ-tát Phá Chư Ma, Đại Bồ-tát Vô Ưu Thọ, Đại Bồ-tát Nhất Thiết Nghĩa Thành.

Lại có, bốn Thiên tử ở cõi trời Đâu-suất, tên các vị ấy là Thiên tử Phổ Khai Hoa, Thiên tử Quang Minh Hoa, Thiên tử Mạn-đà-la Hoa Hương, Thiên tử Tinh Tấn Pháp Hành. Vì có lòng tin ưa pháp nên các Thiên tử này đưa các quyến thuộc đến chỗ Bồ-tát Diệu Cát Tường để nghe, thọ nhận chánh pháp. Sau khi đến pháp hội, các Đại Bồ-tát và chúng Thiên tử theo thứ lớp mà ngồi.

Bấy giờ đại chúng đều suy nghĩ: “Nhất thiết trí của Phật thâm diệu sâu xa vô lượng, rộng lớn vô biên, không thể nghĩ bàn, không ai sánh bằng, tối thượng không gì hơn, không thể thấu rõ được thì làm sao các Đại Bồ-tát mặc đủ áo giáp tinh tấn để có thể chứng đắc đạo quả Vô thượng Bồ-đề?”

Lúc này trong chúng hội có Đại Bồ-tát tên là Long Cát Tường nói với các Bồ-tát:

–Nếu có Bồ-tát trông các căn lành, tâm không còn chấp trước mà hồi hướng về thật tế, đó gọi là mặc áo giáp tinh tấn an trụ vào pháp của các căn lành, thì Đại Bồ-tát ấy có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Long Thọ nói:

–Nếu Bồ-tát phát khởi tâm bình đẳng, tâm điều phục, tâm ưa thích, tâm vui vẻ, tâm hòa nhã, tâm không phân biệt, đó gọi là mặc áo giáp tinh tấn một cách kiên cố thì vị ấy có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Cát Tường Sinh nói:

–Nếu có Bồ-tát trong nhiều kiếp ưa thích muốn biết rõ về Nhất thiết trí của Phật thì ở trong vô lượng kiếp nên mặc áo giáp tinh tấn vì các chúng sinh mà làm những việc khổ khó làm, không tự cao ngạo ngã mạn, thì vị ấy có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Cát Tường Tạng nói:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Nếu các Bồ-tát có tâm lợi tha, không vướng vào sự vui thích của chính mình, không lệ thuộc vào sự thích thiên định, luôn tạo lợi ích lớn cho chúng sinh, đem vô lượng căn lành hồi hướng cho họ thì vị ấy có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Tối Thượng Liên Hoa Cát Tường nói:

–Theo như những gì Đức Phật nói, nếu các Bồ-tát đối với tất cả pháp không có mình, không có người, không hiển bày, không giấu kín, có thể điều phục khắp nơi nhưng không có hành động gì, tuy hành nhưng mà không còn gì để hành. Đó là Bồ-tát trụ vào pháp tương ứng với Xa-ma-tha. Tự mình có thể hành và có thể dạy người khác hành thì Bồ-tát này và có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Liên Hoa Cát Tường Sinh nói:

–Nếu các Bồ-tát chấp vào pháp thế gian thì không thể nào hiểu được Nhất thiết trí của Phật. Nếu đối với pháp thế gian không có gì để ưa thích chấp trước, không lợi, không suy, không chê, không khen, không ca ngợi, không gièm chê, không khổ, không vui tức là đối với các pháp vẫn không tăng không giảm. Đó gọi là Bồ-tát đã ra khỏi thế gian thì vị ấy có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Trì Thế nói:

–Nếu các Bồ-tát đem các hạnh thù thắng làm lợi ích cho tất cả chúng sinh để được tự lợi, không vì mình và người mà sinh tâm phân biệt, chỉ đem căn lành hồi hướng cho tất cả, phát đại tinh tấn, thường gieo trồng các căn lành cho chúng sinh. Đó gọi là Bồ-tát an trụ vào các hạnh thù thắng thì vị ấy có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Trì Địa nói:

–Ví như mặt đất hay sinh ra cây cối, thuốc cỏ... tươi tốt, kết trái đều được thành tựu, cho đến vạn vật đều nhờ đất mà có. Nhưng đất không nghĩ: “Ta sinh ra cây cỏ và làm cho chúng phát triển, đối với vạn vật nhờ đất mà được đứng vững. Tất cả chúng sinh nương vào địa pháp giới mà được sinh trưởng, nhưng đại địa không nghĩ rằng có thể sinh ra chúng sinh.” Đại Bồ-tát cũng như vậy, phát tâm bình đẳng giống như mặt đất, luôn luôn làm lợi ích cho tất cả chúng sinh,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

không nghĩ rằng ta có thể làm lợi lạc cho tất cả các loài. Nếu xa lìa sự phân biệt ấy thì chứng được Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Bảo Thủ nói:

–Áo giáp tinh tấn là để hành các hạnh thù thắng rộng lớn, vô lượng. Nếu mình không đủ căn lành lớn thì không thể nào hành được. Nếu các Bồ-tát trụ vào tâm bình đẳng, không còn tư tưởng phân biệt, thậm chí trong giấc mộng đối với các chúng sinh không còn vui, giận, luôn mong cho các hữu tình đều mặc áo giáp Đại thừa, chứng Phật trí trụ vào bình đẳng, cũng không có ý của hàng Thanh văn, Duyên giác thì Bồ-tát ấy có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Bảo Ấn Thủ nói:

–Tất cả cảnh giới chúng sinh đều phát tâm đại Bi, ban bố khắp pháp ấn. Các chúng sinh ai không tin thì làm cho có chánh tín, người không nghe thì làm cho họ nghe nhiều, kẻ tham lam keo kiệt thì thực hành bố thí. Người hủy phá cấm giới thì làm cho giới đầy đủ. Ai sân giận thì làm cho họ hành nhẫn nhục, người biếng nhác khiến họ phát tinh tấn. Ai tán loạn thì khiến họ trụ vào thiền định. Người ngu si thì khiến họ có đầy đủ trí tuệ và dạy họ thường tu tập pháp lành để tất cả đều được đầy đủ trọn vẹn căn lành. Thường hành ba loại Bảo ấn của Bồ-tát. Ba Bảo ấn là gì? Nghĩa là làm thế nào để chúng sinh được đầy đủ Phật trí, có bao nhiêu căn lành đều hồi hướng về cho tất cả chúng sinh. Đây là Bảo ấn thứ nhất. Mình làm điều thiện nào đều được lợi ích, thành tựu căn lành cho tất cả chúng sinh. Đây là Bảo ấn thứ hai. Quán cõi hữu tình giống như hư không, tự tánh thanh tịnh. Đây là Bảo ấn thứ ba. Nếu Bồ-tát thường thực hành những điều này không bao giờ dừng nghĩ thì chứng được Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Sư Tử Ý nói:

–Nếu Bồ-tát tinh tấn kiên cố, không còn sợ sệt gì cả, không có gì hủy hoại được, không có tâm biếng nhác, không có tư tưởng kinh hãi, dũng mãnh không thoái lui, đối với đau khổ trong luân hồi không run không sợ mà lại có thể vượt ra khỏi để chứng Niết-bàn. Đối với pháp khổ vui luôn luôn bình đẳng không có hai tướng, được như vậy tức là Bồ-tát mặc áo giáp tinh tấn, có thể chứng đắc Nhất

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thiết trí của Phật.

Bồ-tát Sư Tử Vô Úy Âm nói:

– Ví như thế gian có lực sĩ không bao giờ thua ai, làm việc gì cũng đều hoàn tất. Đó gọi là Chánh sĩ.

Chánh sĩ ấy luôn thực hành chánh pháp, tránh xa các tội cấu, không sinh tà kiến, siêng năng tu hành hạnh lớn, tâm hòa nhã không có tướng thô ác, xa lánh kẻ hung bạo. Đó gọi là Chánh sĩ.

Thường phát ra những lời nói hoàn hảo, gần gũi với bạn lành, đem tâm nồng hậu tôn trọng cung kính sư trưởng, thực hành theo đạo chân chánh, không chút sai trái. Đó gọi là Chánh sĩ.

Xa lìa những tham ái, tu tập theo hạnh chánh mạng, dùng nghiệp thanh tịnh để dứt trừ những tội lỗi, đem tâm trí tuệ để đoạn trừ tà kiến ngu si, đối với ba nghiệp luôn an trú trong tịnh, không gây rối ren cho người, không bàn luận tốt xấu hay dở, không chê không khen. Đó gọi là Chánh sĩ.

Thương xót kẻ nghèo khổ, ban bố ân tuệ, không có phân biệt giữa kẻ oán người thân, bên trong thì tâm thật thà chất phác, bên ngoài thì thể hiện tướng nhu hòa, tránh xa những sự dua nịnh, luôn giữ hạnh chân thật, lấy pháp vô thượng để làm vui cho tâm mình, an nhiên vững vàng sống trong sự bình đẳng. Đó gọi là Chánh sĩ.

Chúng sinh nào có những sự chướng ngại thì phá trừ cho họ, đem bố thí tất cả thân mạng tài sản với pháp thắng nghĩa không tham tiếc, thấy chúng sinh nào thiếu phước thiếu tuệ thì tìm cách diệt trừ pháp bất thiện cho họ, sau đó ban bố cho họ kho báu pháp diệu, chúng sinh nào nghèo khổ thì bố thí trân báu, chúng sinh nào tật bệnh thì bố thí thuốc thang, chúng sinh nào sợ sệt thì bố thí sự an vui, người không chỗ nương tựa thì làm chỗ che chở cho họ, người bị đọa luân hồi thì cứu độ họ, người ở trong nhà tối tăm thì làm ánh sáng mà chiếu dắt dẫn họ đi, người đang ở trong đường tà thì chỉ dạy để đi đường chánh, luôn luôn dùng giáo pháp để chỉ dạy hướng dẫn cho tất cả chúng sinh, thấy lỗi lầm của người không sân giận. Đó gọi là Chánh sĩ.

Các Bồ-tát tu hành hạnh như vậy thì có thể an trụ vào pháp tương ứng của Xa-ma-tha và có thể chứng Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Hư Không Tạng nói:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

–Các Bồ-tát thấy chúng sinh nên tu hành đại Từ quán giống như hư không, không có biên giới. Hành đại Bi quán rộng lớn vô biên cũng như vậy, thường sinh hoan hỷ, giữ gìn các căn lành, tránh xa những đấm nhiễm, luôn thực hành sáu pháp Ba-la-mật không cho bê trễ, hành Bố thí giống như hư không, không có gì làm trở ngại được. Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiền định và Trí tuệ cũng đều như vậy. Bồ-tát thực hành được như thế thì có thể chứng Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Bình Đẳng Tâm Chuyển Pháp Luân nói:

–Nếu có Bồ-tát hành đạo Bồ-đề, đối với các pháp không còn thấy các tướng và tâm phân biệt. Vị này không bị ma làm não hại, luôn được chư Phật nhớ nghĩ, được chư Thiên, Rồng, Thần luôn ủng hộ, tạo ra căn lành nào đều chân thật không mất. Nếu Bồ-tát đối với pháp mà tâm còn thấy có tướng, còn phát sinh tư tưởng, phân biệt thì vị này ở cảnh giới ma, bị ma quấy nhiễu, chư Phật không hộ trì, chư Thiên không ủng hộ. Nếu vị nào vững chãi bất động, không còn thấy có tướng, không còn phân biệt, thì đó là Bồ-tát Chuyển pháp luân vô thượng, ban bố cho tất cả. Vì sao? Vì Bồ-tát hiểu rõ các pháp là không phát sinh, không tạo tác. Mặc dầu Bồ-tát còn phát sinh các tâm nhưng không chấp trước vào nó, đem tâm vô tướng mà chứng Phật Bồ-đề, cho đến chuyển bánh xe pháp vi diệu cũng như vậy. Đây gọi là Đại Bồ-tát mặc áo giáp tinh tấn, chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Liễu Biệt Nhất Thiết Cú Nghĩa Đại Biện nói:

–Các vị Chánh sĩ nên biết! Tất cả xứ là Bồ-đề. Phiền não là Bồ-đề. Các việc đã làm là Bồ-đề. Pháp hữu vi là Bồ-đề. Pháp vô vi là Bồ-đề. Pháp hữu lậu là Bồ-đề. Pháp vô lậu là Bồ-đề. Tâm có chấp trước là Bồ-đề. Tâm không chấp trước là Bồ-đề. Căn lành là Bồ-đề. Căn chẳng lành là Bồ-đề. Pháp thế gian là Bồ-đề. Pháp xuất thế gian là Bồ-đề. Pháp luân hồi là Bồ-đề. Cõi Niết-bàn là Bồ-đề. Hư vọng là Bồ-đề. Chân thật là Bồ-đề. Uẩn, xứ, giới là Bồ-đề. Địa, thủy, hỏa, phong, không là Bồ-đề. Vì Đại Bồ-tát hiểu rõ tự tánh của tất cả pháp đều là không, các việc đã tạo ra đều không có tự tánh, với tất cả ý nghĩa đều biết rõ một cách như thật. Ví như hư không đầy khắp tất cả nơi, pháp Bồ-đề cũng như vậy ở tất cả xứ.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nếu Bồ-tát hiểu rõ các pháp sẽ được đầy đủ biện tài và được chánh trí, phân biệt các câu nghĩa thì vị này có thể chứng Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Biện Tích nói:

–Nếu Bồ-tát với trí tuệ giải thoát, có làm được điều gì cũng không nắm giữ, bởi vì tâm không thấy tướng. Không tăng giảm, không lay, không động. Tất cả lời nói ra cũng đều xác định đúng lý, bị chê bai hay được khen ngợi cũng không lay động. Tất cả lời nói của ngoại đạo, tất cả lời nói của Như Lai, dù trong, dù ngoài, dù ẩn hay hiện đều bình đẳng không có sai khác, biết tất cả pháp đều quy về tịch diệt. Tâm không chấp trước đối tượng nào cả, giữ vững bất động như núi Diệu cao không động chuyển. Nếu Bồ-tát với trí tuệ giải thoát, tâm trở về tịch diệt thì có thể chứng Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Hải Ý nói:

–Nếu Bồ-tát có trí tuệ như biển lớn, biết vạn pháp đều quy về một vị bình đẳng. Bồ-tát đa văn nắm giữ hết tánh của các pháp như một vị không khác, biết rõ tự tánh chân thật của các pháp chẳng phải vô sở hữu, mà pháp do duyên sinh tức là nghĩa chân thật, tất cả pháp lành từ đấy sinh ra, nên biết pháp ấy không tăng, không giảm, tánh của gốc ngọn phước lợi nhiều vô tận, là cứu cánh tịch diệt, chẳng phải đoạn, chẳng phải thường, nên biết một cách như thật. Còn như đối với chúng sinh mà phát sinh tâm vô lượng, không quên, không bỏ, thường có tâm tôn trọng giảng nói rõ ràng cho họ, chỉ dạy bình đẳng về pháp bất cộng, trồng các căn lành cho khắp chúng sinh thì Bồ-tát này mặc áo giáp tinh tấn, chứng Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Diệu Cao Vương nói:

–Các vị Chánh sĩ nên biết, Nhất thiết trí của Phật chẳng biết được một cách dễ dàng đâu, khó mà lường tính, làm sao có thể chứng được. Vì sao? Vì nếu Bồ-tát vượt qua tất cả tâm hành của chúng sinh trong thế gian, vượt qua tất cả sự thấy nghe của chúng sinh trong thế gian, cho đến tin ưa, tri thức đều có thể vượt qua chúng sinh trong thế gian mà Bồ thí, Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiên định, Trí tuệ được phước đức vượt hơn núi Tu-di, thì Bồ-tát này có

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Ái Kiến nói:

–Đại Bồ-tát nào quán xét sáu trần cảnh mà không có gì để quán cho đến duyên mà không có gì để duyên. Vì sao? Vì nếu sắc hay tâm thì bản tánh nó đều thanh tịnh. Vì sắc thanh tịnh nên mắt không có gì để thấy. Vì thanh thanh tịnh nên tai không có gì để nghe. Vì hương thanh tịnh nên mũi không có gì để ngửi. Vì vị thanh tịnh nên lưỡi không có gì để nếm. Vì xúc thanh tịnh nên thân không có gì để cảm giác. Vì pháp thanh tịnh nên ý không có gì để duyên. Vì sao? Vì các căn thanh tịnh nên tự tánh nó đều không, không có mình, không có người, không yêu thích, không chán bỏ, tự tánh là bình đẳng, quán chúng sinh không có cao thấp, tất cả đều bình đẳng. Đối với Phật pháp có tâm quyết định không sinh nghi ngờ, vui thích với pháp không nhằm chán, được rồi thì bố thí trở lại, bố thí rồi không hối tiếc, dần dần hành trì đầy đủ trọn vẹn tất cả Phật pháp. Đại Bồ-tát nào làm đúng như vậy thì có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Hỷ Vương nói:

–Đại Bồ-tát tâm an trụ vào bố thí, nhẫn nhục, nếu có người đến mắng chửi, quở trách, khinh khi, đánh đập mà Bồ-tát không có tâm sân giận họ mà còn có tư tưởng hoan hỷ, luôn làm bạn lành với các chúng sinh, không còn tưởng mình và người, không có người hủy nhục, không có người bị hủy nhục, các pháp đều là không. Vì nội không, ngoại không, tướng ngã, tướng nhân cũng đều không, cho nên luôn sinh tâm hoan hỷ, thực hành hạnh bố thí. Giả sử có người đến xin đầu, mắt, tay, chân, vợ, con, quyến thuộc cho đến thân mạng của mình cũng không tiếc rẻ, lại bố thí một cách hoan hỷ. Bồ-tát thích cầu diệu pháp, nếu nghe một bài kệ, giả như có đổi ngôi vị Chuyển luân vương cũng không luyến tiếc. Nếu làm tất cả chúng sinh phát tâm Bồ-đề, giả sử có được ngôi vị Đế Thích cũng không ưa thích. Nếu vừa nghe pháp hy hữu giả sử có được ngôi vị Phạm thiên vương cũng không ưa thích. Nếu được thấy chư Như Lai giả sử trong tam thiên đại thiên thế giới đầy ngập châu báu thì cũng bỏ vứt như sỏi gạch, thích nhìn chư Phật với lòng tràn đầy hoan hỷ, các căn đầy đủ thành tựu pháp phần Bồ-đề, thì vị này có thể chứng Nhất thiết trí của

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật.

Bồ-tát Vô Biên Thị nói:

–Đại Bồ-tát nào không còn thấy tướng ngã, quán tất cả pháp đều thanh tịnh không còn nghi ngờ gì cả, thì có thể thấy tất cả chư Phật, quán các sắc mà không còn chấp trước, không có tướng sắc, thấy các chúng sinh mà không có tướng về chúng sinh, cho đến quán tất cả sắc tướng ở thế gian cũng đều như vậy.

Tất cả cõi Phật thấy bằng Nhục nhãn đều thanh tịnh, vì nghiệp báo thanh tịnh nên được đầy đủ Thiên nhãn, do có đại thần thông mà được đầy đủ Tuệ nhãn, pháp Bất cộng của Phật được tròn đầy nên được đầy đủ Pháp nhãn, xa lìa các phiền não nên được đầy đủ Phật nhãn, Bồ-tát này sẽ được đầy đủ mười Lực và có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Vô Biên Tác Hạnh nói:

–Tất cả những gì của chư Phật làm đều là Bồ-đề. Vì sao? Vì Bồ-đề là do Nhất thiết trí phát sinh ra, không có nội tướng, không có ngoại tướng, cũng không có trung gian, cho nên với tất cả pháp, Bồ-tát không chấp trước thì diệt sạch hoàn toàn phiền não, không còn việc của ma và ra khỏi cảnh giới ma. Bồ-tát này có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Phá Chư Ma nói:

–Nếu Bồ-tát không còn sinh ngã kiến tức là xa lìa các kiến. Nếu các kiến không còn phát sinh thì có thể xa lìa nghiệp ma, tức là đã tỏ ngộ được các uẩn. Các uẩn đều là không, diệt hẳn tướng ngã. Tướng ngã đã diệt thì ma không làm gì được. Nếu nghiệp ma đã diệt thì các chướng được giải thoát. Nếu xa lìa các chướng thì đắc Bồ-đề, đó gọi là chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Vô Ưu Thọ nói:

–Nếu người tạo nghiệp bất thiện thì luôn lo sợ, hối hận tự trách mình. Còn người tạo các nghiệp thiện thì không lo sợ gì cả. Thế nên Bồ-tát luôn thực hành pháp lành không gián đoạn, liên tục nơi hiện tại. Bồ-tát này không bị mũi tên độc lo buồn làm tổn hại, có thể mặc áo giáp tinh tấn và chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bồ-tát Nhất Thiết Nghĩa Thành nói:

–Thiện nam nào giới pháp đầy đủ, hạnh nguyện đầy đủ thì có

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thể an trụ vào căn bản của giới pháp. Ví như hương thơm xông ướp tất cả, có thể xa lìa các lỗi lầm, xa lìa các ác, mới viên mãn pháp phần Bồ-đề. Nếu pháp phần Bồ-đề đã viên mãn thì thành Nhất thiết trí. Do đó nên biết rằng chân giới là gốc. Pháp phần Bồ-đề mà được thành tựu, Bồ-tát nào hiểu đúng như vậy thì có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Sau khi các Bồ-tát nói pháp xong, trong chúng hội có Thiên tử ở cõi trời Đâu-suất tên Phổ Khai Hoa nói như vậy:

–Thưa các Bồ-tát! Ví như thế gian có cây hoa đẹp nở rộ tốt tươi, sắc hương thơm sạch, ai ai cũng ưa thích. Các Đại Bồ-tát cũng như vậy. Các pháp giải thoát giống như hoa nở tăng thêm sắc đẹp được tất cả Đại Bồ-tát ưa thích, lại giống như cây mọc trong vườn của cung trời Đao lợi. Cây ấy cao lớn sum suê, hoa nở rất đẹp trông rất thích mắt. Thưa các Đại Bồ-tát! Nếu đầy đủ pháp giải thoát thì như hoa nở tăng thêm vẻ đẹp, được tất cả Bồ-tát và trời người ưa thích. Cũng giống như đại Ma-ni quý báu tối thượng, trong suốt không có tỳ vết, đủ đức như ý. Các Đại Bồ-tát trong tâm thanh tịnh, không còn các cấu nhiễm, đầy đủ pháp công đức. Như vậy thì có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Thiên tử Quang Minh Khai Hoa nói:

–Các Bồ-tát như mặt trời tỏa ánh sáng phá tan các tăm tối, làm hiển lộ tất cả sắc tướng. Đại Bồ-tát cũng như vậy, đầy đủ ánh sáng trí tuệ làm ngọn đuốc diệu pháp chiếu khắp chúng sinh để diệt trừ những si ám. Tất cả đều được ánh sáng trí tuệ thông suốt hiện ra, không còn các tăm tối và không bị sự ngu mờ che lấp, luôn đi theo đạo sáng suốt. Cho nên Bồ-tát hướng dẫn chỉ dạy cho những chúng sinh bị lạc đường trở về con đường chân chánh. Bồ-tát này có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Thiên tử Mạn-đà-la Hoa Hương nói:

–Thưa các Bồ-tát! Mùi thơm của hoa Mạn-đà-la bay xa cả trăm do-tuần. các Đại Bồ-tát đầy đủ giới, định, tuệ cũng như vậy. Hương giới, hương định, hương tuệ bay xa khắp tất cả trong thế gian.

Nếu chúng sinh nào mà ngửi được hương thơm ấy thì tất cả phiền não đều được tiêu trừ. Đại Bồ-tát đầy đủ hương pháp công đức như vậy thì có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thiên tử Tinh Tấn Pháp Hành nói:

–Nếu các Bồ-tát biếng nhác thoái lui thì không thể tu tiến về hạnh thù thắng để đắc quả Bồ-đề của Phật. Nếu tâm tinh tấn không kể kiếp số, luôn luôn dững mãnh, trồng các căn lành, tâm không nhàm chán, thường thực hành tám pháp Trợ đạo. Thế nào là tám?

1. Siêng năng làm tăng thêm pháp tương ứng với hạnh thù thắng.
2. Thường tu bốn pháp hạnh vô lượng: Từ, Bi, Hỷ, Xả.
3. Tu tập năm pháp trí tuệ thuộc trí thông.
4. Thường tu hành theo bốn Nhiếp pháp, đó là: Bố thí, ái ngữ, Lợi hành và Đồng sự.
5. Đối với ba môn giải thoát đầy đủ pháp nhẫn.
6. Giảng nói rộng rãi về diệu pháp cho mọi người.
7. Phát tâm Vô thượng đại Bồ-đề.
8. Làm phương tiện tốt lành hồi hướng cho tất cả mọi người đều được ở trong chánh pháp.

Bồ-tát nào hành theo tám pháp này thì có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Bấy giờ, Đại Bồ-tát Diệu Cát Tường nói với các Bồ-tát và chúng trời:

–Này các Đại Bồ-tát! Đối với các pháp nên xa lìa mọi phân biệt thì có thể chứng Phật trí. Làm thế nào để lìa sự phân biệt? Nghĩa là không phân biệt ba cõi, không phân biệt các kiến, không phân biệt đây là nội kia là ngoại, không phân biệt đây là quả vị Thanh văn, kia là quả vị Duyên giác, hay địa vị chúng sinh phàm phu; cũng không phân biệt đây là luân hồi, kia là phiền não; đây là năng quán, kia là sở quán; đây là nhân, kia là quả; là cảnh giới hay chẳng phải cảnh giới, là tăng hay giảm, kia là kiến của ngã, đây là sở kiến của ngã, là xan tham hay bố thí, là hủy giới hay trì giới, là sân giận hay nhẫn nhục, là biếng nhác hay tinh tấn, là tán loạn hay thiền định, là ngu si hay trí tuệ. Cũng không phân biệt căn lành này hay sinh các pháp lành, còn kia là căn không lành thì sinh pháp không lành. Không phân biệt đây là pháp thế gian kia là pháp xuất thế gian, mà trụ vào pháp bình đẳng, không phân biệt là vô vi hay hữu vi, không phân biệt tâm có chấp trước hay tâm không chấp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

trước, không phân biệt là hữu lậu hay vô lậu.

Các Đại Bồ-tát nên biết! Pháp ấy không còn sự phân biệt mà là trụ vào chỗ tương ứng với bình đẳng thì có thể chứng đắc Nhất thiết trí của Phật.

Lại nữa, thưa các Đại Bồ-tát! Vô thượng Bồ-đề của chư Phật vốn không thể thủ đắc. Vì sao? Vì chẳng phải nơi tâm để duyên, chẳng phải nơi trí để biết, mà chỉ có Phật mới chứng được thôi. Ai bình đẳng với chư Phật thì cũng bình đẳng với Nhất thiết trí. Quán về Nhất thiết trí đều vô sở hữu. Vì vô sở hữu cho nên không chấp trước vào Nhất thiết trí, chẳng phải sắc nắm bắt mà thọ, tưởng, hành, thức cũng đều không thể nắm bắt, đó gọi là Nhất thiết trí, không có tướng của pháp mà cũng không có tướng của phi pháp, đó gọi là không của Nhất thiết trí. Bồ thí ba-la-mật có thể chứng, Trì giới ba-la-mật có thể chứng, Nhẫn nhục ba-la-mật có thể chứng, Tinh tấn ba-la-mật có thể chứng, Thiên định ba-la-mật có thể chứng nhưng Trí tuệ ba-la-mật thì không thể chứng. Vì sao? Vì các pháp không có chỗ thủ đắc, cho nên Nhất thiết trí cũng không chỗ thủ đắc.

Lại nữa, thưa các Bồ-tát! Nhất thiết trí chẳng phải ba đời có thể thủ đắc, vì quá khứ không thể thủ đắc, hiện tại không thể thủ đắc và vị lai cũng không thể đắc. Vì không chấp trước vào ba đời nên chẳng phải là đối tượng để nhận thức quán, chẳng phải là đối tượng để nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức quán. Vì sao? Vì xa lìa các cảnh giới. Các Đại Bồ-tát nào muốn thành tựu Nhất thiết trí thì nên trụ như vậy. Vì sao? Vì tất cả pháp cũng đều trụ như vậy. Vì các pháp bình đẳng nên Nhất thiết trí cũng bình đẳng, cho đến pháp chư Phật, pháp phàm phu cũng đều bình đẳng. Đó gọi là Nhất thiết trí. Các Đại Bồ-tát nên trụ như vậy, nên học như vậy. Ví như tự tánh của bốn đại đều không, nếu nó vốn có tánh thì cũng không thể thủ đắc. Vì sao? Vì tự tánh của chúng là không. Vì tự tánh của các pháp thiện hay bất thiện ở thế gian đều không, nên nó cũng không thể thủ đắc. Vì sao? Vì không phân biệt. Phân biệt đã là không nên đó là nghĩa chân thật.

Khi Bồ-tát Diệu Cát Tường nói pháp này, trong hội có hai ngàn Thiên tử đạt được pháp Nhẫn vô sinh. Một vạn hai ngàn Thiên tử phát tâm Vô thượng Bồ-đề.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

www.daitangkinh.org